

Knihovnicko-informační zpravodaj U Nás

Vyšlo: 10.10.2006

Číslo: Ročník 16 (2006), Číslo 3

Sekce: Kdo je ...

Název článku: František Uher (1.3.1936) - Knížky dobré jako chléb

Autor: Marcella Marboe

Zdroj: <http://unas.svkhk.cz/clanek.asp?id=730>

František Uher (1.3.1936) - Knížky dobré jako chléb

Marcella Marboe

Františka Uhra znají spousty čtenářů. Znají ho jako prozaika, básníka, publicistu, autora veršů pro děti, autora aforismů, ale především jako vypravěče skvělých detektivních příběhů. Patří k nejvýraznějším osobnostem nejen Východočeského střediska Obce spisovatelů, ale i současné české detektivní literatury vůbec.

Narodil se v Havlíčkově Brodě, kde dodnes žije. Gymnázium vystudoval v Ledči nad Sázavou a Pedagogický institut v Brně. Ve své učitelské praxi se věnoval především postiženým dětem na zvláštní škole a na škole při psychiatrické léčebně ve svém rodišti.

Počet jeho publikací je neuvěřitelný. Vydal jedenačtyřicet knih, v novinách a časopisech publikoval přes tisíc povídek a fejetonů, přibližně stejný počet básní a veršů pro děti a přes tři tisíce aforismů. Je členem ústřední Obce spisovatelů v Praze, Unie českých spisovatelů a AIEP. Též obětavě pracuje ve výboru Východočeského střediska Obce spisovatelů.

Za svou dlouholetou a velice plodnou literární činnost získal řadu ocenění. Dvakrát Cenu Havrana za nejlepší detektivní povídku roku, udělovanou Mezinárodní organizací autorů detektivní literatury (AIEP), Cenu Eduarda Fikera, román Dlouhá nepřítomnost byl poctěn první cenou v literární soutěži O poklad byzantského kupce atd.

Publikovat začal v roce 1976 v nakladatelství Kruh ve sborníku poezie Setkání, v roce 1979 vydal svůj první detektivní příběh – Žádná trať pro černé pasažéry – a potom již šel titul za titulem: Půlnoc v Bretani, Ze všech ohňů stoupá dým, Mrtvá minulost, Temná pole, Přejít zasněženou pláň, Kdo má alibi, Volání racků, Studené oko, Přízrak podzimního parku, Sullivan, Vytí osamělého vlka, Bod zlomu, Strasti soukromého fízla, Čas pracuje pro vraha, Nemluv a střilej, Smrt má smutné oči, Záhada opuštěného domu, Výstřel bez výstrahy, Za dveřmi číhá smrt, Smrt v pravé poledne, Muž bez totožnosti, Smůla opuštěné blondýnky, Mrtvá na pláži, Tělo na prodej, Mrtví neberou telefon, Proplout poslední peřejí, Teritorium strachu, Muž se žlutým kufrem, Tajemství staré hrobky, Na konečné čeká vrah, Jedovatý pach smrti, Zločin v mlhavé noci, Tichá plavba, Už mi nic nepovíš, Princip bumerangu, Šance na přežití, Dlouhá nepřítomnost, Osm minut do půlnoci, Poslední výstřel - až po zatím poslední román Mrtvý kupuje cigarety.

Dílo Františka Uhra má vnitřní kontinuitu a nezaměnitelný rukopis. Dalo by se říci, že je celým svým dílem věrný. Sobě. Vedle výrazného citu pro jazyk je to jedna z jeho největších předností. Sám je člověk neuvěřitelně skromný, žije poctivý, hluboce prožívaný život, což se plně odráží i v jeho díle. Do prostoru svých knih nechává vstupovat autenticky a živě popisovanou přítomnost se všemi jejími neduhy. Nechává do nich vstupovat napětí a dramata současnosti, ale nikoli komerčního, nýbrž hluboce lidského charakteru. V šedi života dokáže vždy nalézat barvu – a téměř v každém textu cítíme dunění neúprosných tamtamů času. Čtenář sice ví, že detektivní příběh je jistým způsobem hra, ale přesto ho s tímto duněním v uších trochu mrazí. Prožívání prchajícího času je u Uhrových postav skromné a pokorné, neboť autor sám nejlépe ví, že čas je dar. Nabídnutá příležitost. K lásce? K nenávisti? Pro Františka je také charakteristická schopnost přesného vyjádření – a schopnost nedořikávat tajemství života, která nechává otevřená vrátka

fantazii čtenáře. Všechny kladné postavy jeho díla se derou současností namáhavě a vyjadřují sice pokorný, ale přesto rozhodný nesouhlas se zkomercializovanou společností, s její televizní kulturou a bezobsažnými názory. Františkova díla se nás dotýkají především prostotou, a přesto hloubkou příběhů. Je to literatura sycená moudrostí, která jako řeka plyne k usmíření. K pokornému odevzdání se.

Zkrátka: Uher je autor sice pokorný, ale umělecky pevný a svou laskavou moudrostí lidsky srozumitelný. Dalo by se říci, že jeho díla jsou dobrá jako chléb.

Ano, František Uher si zaslouží být čten. Radím vám, udělejte si pro jeho knihy místo nejen ve své knihovně, ale i v duši.

© 2000-2004 Studijní a vědecká knihovna v Hradci Králové · pujcovna@svkhk.cz
· knihovna@svkhk.cz · studovna@svkhk.cz · <http://www.svkhk.cz>